

Årsrapport II fra programsensor, møte med studenter våren 2019

Jorid Anderssen, Institutt for samfunnsvitenskap (ISV) UiT Norges arktiske universitet.

Programsensor ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet, UiB, studieprogram/fagområde sosiologi.

Oppnevnt for perioden 2018-2021

Grunnlaget for rapporten er to møter, hver på 2 timer, med studenter på bachelorstudiet i sosiologi. Utvalget av studenter var gjort på forhånd av instituttet. Møtene ble ledet av undertegnede, Jorid Anderssen, UiT. Møtene ble gjennomført over to dager, den 4. og 5. april 2019. På et av møtene deltok 5 studenter, på det andre møtte 6. Den ene gruppa hadde en overvekt av studenter fra 3. året av studiet. Totalt fordelte studentene seg slik: 6 studenter fra 3. året, 4 fra 2. året, og 1 student fra 1. året.

Før selve møtet var det en del områder jeg som programsensor hadde forberedt meg på og ønsket å diskutere med studentene. Studentene svar også godt forberedt på til møtet. De tok raskt ordet, og hadde en del oppfatninger og erfaringer med bachelorstudiet som de ønsket å få fram. Flere sa at de i forkant av møtet med meg hadde diskutert med andre studenter hvilke momenter det var viktig å få formidlet videre. Det kunne også bli friske diskusjoner mellom deltakerne i de tilfellene der de hadde ulike erfaringer. Samtidig var de også åpne for mine spørsmål når det gjaldt faget. Jeg opplevde at det ble en fin dialog mellom oss. Det ble sagt fra studentenes side at de syntes det hadde vært veldig fint å kunne snakke med en utenforstående om sine erfaringer med dette studiet

Overordnede refleksjoner:

Hovedinntrykket er at studentene trives på sosiologi. Det trives med faget. Det er et spennende fag der de lærer mye. De trives også med lærerne og mener at lærerne er positive og tilgjengelige. De var også veldig fornøyd med at instituttet inviterte til dette møtet, og tok det som en bekreftelse på at de ble tatt på alvor og at deres meninger om studiet var viktig.

Undervisning:

Studentene ser at det er en klar plan i dette studiet, og at emnene bygger på hverandre. De ser også en sammenheng mellom programmet og de enkelte emnene. De synes likevel det er **lite kommunikasjon mellom emnene**, for eksempel sos 201 og sos 202. Det har ført til at det ikke har vært direkte overlapp, men at det har vært litt for mye opphoping av undervisning og eksamen i disse emnene. Det betyr også at det blir noen «frie» perioder uten undervisning og eksamen. Studentene tar også opp at ulike emner krever svært ulik arbeidsinnsats. Dette fører også til ulikhet i

innsats gjennom semesteret. Generelt synes de at blir litt for mange eksamener tett på hverandre. De sier at det hadde vært bedre om eksamenene ble spredt mer utover i semesteret. De sier at dette kunne vært ordnet om det hadde vært mer kommunikasjon mellom de ulike emnene på studiet. Og flere føyer til at siden de faktisk følger anbefalt løp synes de det er vanskelig å forstå at det må være slike opphopninger.

Et annet generelt trekk er at studentene mener det ikke er gjort så stor innsats for å innføre og ta i bruk mer fleksible og moderne undervisningsformer.

Studentene sier at det er viktig å ha gode seminarledere. Selv om studentene hadde hatt ulike erfaringer med seminarledere, er det overordnede inntrykket at seminarene fungerer greit. Seminarlederne følger opp forelesningene, og får studentene mer engasjert i det de har lært der. Studentene savner generelt mer veiledning i å skille mellom hva som er viktig og ikke så viktig å få med seg av det som står på pensumlista. Mange har opplevd at seminarlederne har en god oversikt over pensum, er flinke til å fortelle hva som er viktig, og de sier at det ofte er seminarlederne som får studentene til å forstå faget. De merker når det er god kontakt mellom foreleser og seminarleder, for da får de et klarere innsikt i hva som er viktig i emnet.

Eksamensform:

Studentene er opptatt av å få formidlet at de synes det er for mange skoleeksamener. Likevel er de fornøyd med selve innholdet i eksamenene. De sier det er en fin fordeling mellom de enkelte spørsmålene, og de mener de spørsmålene som stilles er meget relevante. Derfor blir de testet på en grundig måte i det enkelte faget. Likevel savner de andre eksamensformer. De mener at den nesten ensidige bruken av skoleeksamener ikke reflekterer deres fremtidige bruk av sosiologifaget. Av alternative eksamensformer ønsker de mer hjemmeeksamener. De sier at det gir en god trening før de skal skrive bacheloroppgaven og senere masteroppgaven. Selv om de har mye skriftlige arbeidskrav, som de får gode kommentarer på, tror de at det hadde vært mer lærerikt å få flere hjemmeeksamener. De er likevel opptatt av at hjemmeeksamener passer best på enkelte emner, og håper at instituttet skal få plass til flere eksamensformer.

De synes også det er for mange obligatoriske arbeidskrav, spesielt i metode. De legger ned mye arbeid i slike arbeidskrav. Noen av studentene ønsker derfor at de burde fått mer uttelling i form av karakterer på disse.

Anbefalt løp/2. semester:

Studentene i begge gruppene mener at 2. semester på studiet er veldig tungt slik det er satt opp i anbefalt løp. De synes 2. semester veldig arbeidskrevende, og noen betegner det som veldig «tørt».

Flere av studentene mener at noe av årsaken til at mange studenter faller fra studiet er nettopp det som skjer i dette semesteret: Studentene mister motivasjonen, og de klarer ikke å se nytteverdien av det de lærer. Studentene sier at de selvfølgelig er klar over at de trenger både teori og også sosiologiske håndverk, likevel mener de at faget ville blitt mer spennende hvis en tidlig i studiet får mer innsikt i hvordan en skal bruke sosiologien til å forstå samfunnet.

Studentene sier at metodeundervisningen som nå er anbefalt å ta i 2. semester med fordel kunne vært flyttet til senere i studieløpet. På denne måten er metoden litt friskere når de skal skrive bacheloroppgaven, der de trenger denne kunnskapen. Noen fortalte at de hadde glemt det de lærte på metoden da de gikk i gang med bacheloroppgaven.

Selv om det i studieplanen står for 2. semester: «SOS 101 og MET 102 eller et valgemne» mener de at unge, ferske studenter oppfatter det som at de bør/må ta metode da. De sier at på Studentweb ligger metode på 2. semester. De etterlyser litt mer informasjon om muligheten til å velge et annet studieløp. Etter anbefaling fra tidligere studenter, hadde et par av de jeg snakket med valgt en annen oppbygging av sitt studie enn det anbefalte løpet. I stedet for metode hadde de tatt et valgfag på 2. semester. Disse studentene var veldig fornøyd med at de hadde valgt å gjøre det slik. Deres 2. semester ble mer interessant, og ikke altfor arbeidskrevende. Ikke minst følte de at de tidligere i studiet fikk lære sosiologi som var relevant for «dagliglivet». De mente at dette gjorde dem mer motiverte til å studere sosiologi videre. Selv om ikke disse studentene var på 3. året, mente de at de har mer utbytte av å ha metodeundervisningen senere i studieforløpet, rett før bacheloroppgaven.

Valgfagene:

Studentene er fornøyde med de valgfagene som tilbys, men synes kanskje de er litt like, og det føles som om de delvis overlapper hverandre. Studentene savner mer aktuelle ting, de savner også mer fokus på nyere forskning og nyere perspektiver. Hva er forskere i dag opptatt av på de ulike feltene? Hvilke tidsskrifter bør en sosiologistudent vite om og kikke på?

Det er også stor variasjon i når et emne blir tilbudt. På nettsida listes det opp emner som virker veldig spennende, men som ikke tilbys når studenten ønsker å ta dem. Flere sa at de hadde gledet seg til å ta et spesielt valgemne, men så fikk de vite at emnet ikke skulle gå et semester de hadde trodde det ble tilbudt. De ønsker derfor mer opplysning om hvilke semester de enkelte valgemnene går, og når emner «sover».

Spesielle utfordringer:

Studentene på 3. året er veldig opptatt av å få formidlet sin **misnøye med de endringene og redigeringene som var gjort på sos 201**. Misnøyen retter seg ikke mot selve undervisningen, men

innholdet i emnet. De sier at de ikke får en skikkelig innføring i nyere sosiologisk teori, men at dette emnet nå er blitt et analysefag. Denne endringen har ført til at de går glipp av en del kunnskap de har vært forespeilet tidligere, og får i stedet et helt nytt fag. Studentene er redde for at de er prøvekaniner, og for at de går glipp av viktig kunnskap som studentene fikk tidligere. De sier at denne omleggingen av emnet kanskje har sine fordeler, men at det ser ut til å være mest egnet for de som skal videre på master. De studentene jeg snakket med tror ikke at emnet slik det er nå vil gi dem en bedre bacheloroppgave. Blant de som tar dette emnet, er det flere som sier at hvis de tidligere hadde visst at det ble slike endringer, ville de sørget for å ta det «gamle» emnet i fjor.

De savner også **kvinner** på pensumlistene. De sier at pensumlista er mannsdominert og vestlig. De savner også nyere sosiologisk teori.

Den sosiale delen av faget:

Studentene understreker at på et fag er det ikke bare innholdet i faget som er viktig. Det sosiale er også viktig. Studentene sier at sosiologi er ikke det enkleste faget for å bli kjent med folk på, siden det er begrensede arenaer for å møte andre. Derfor er Fadderuka veldig viktig. Og ikke minst har Fagutvalget en viktig posisjon. Flere av de jeg snakke med satt i Fagutvalget, og uansett om de er i fagutvalget eller ikke, forteller de at fagutvalget er veldig aktivt, og de lager mange spennende arrangementer. Av de jeg snakket med hadde også mange vært med på fjorårets reise til Berlin, et tiltak de trekker fram som veldig flott. Mange studenter som ble godt integrert i studentmiljøet etter den turen. Likeså er Fredagssalongene et veldig godt tiltak, både faglig og sosialt.